

Hoym

de jure
detractus

1783

H. E. S. A B H O Y M

REGIMINIS MAGDEBURGENSIS REFERENDARIUS;

387

DE

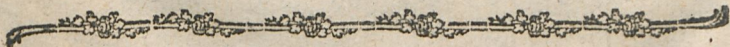
IVRE DETRACTVS

IN GENERE ET IN SPECIE

SECVNDVM

LEGES PRVTENICAS.

Hi
1584 f.

ROSTOCHII et LIPSIAE,

APVD IOH. CHRIST. KOPPIVM. 1783.

M. Y. O. N. A. S. E. H. N.

ALLIANCE MOUNTAIN RANGE

DE

IVRE DETRACTVS

IN GENEVE ET IN SPHRE

SECVRYM

LEGES PRVTENICAS

KOSTOCH & FRIEDRICH

LEIPZIG, CHRIST. KOPPEL, 1783

V I R O

ILLVSTRISSIMO ATOVE EXCELLENTISSIMO

IOHANNI HENRICO CASIMIRO

L. B. ^a CARMER

POTENTISSIMI BORVSSIAE REGIS

ADMINISTRO STATUS INTIMO

EIVSDEMQUE

CANCELLARIO SVPREMO.

V I R O

ILLUSTRISSIMO ATQVE EXCELLENTISSIMO

IOHANNI HENRICO CASIMIRO

L. B. CARNER

POTENTISSIMI BORUSSIAE REGIS

ADMINISTRATO STATUS INTIMO

SECRETARIO

CANCELLARIO SUPREMO

REVERENDISSIME ATOVE ILLV.
STRISSIME DOMINE,
DOMINE INDVLGENTISSIME!

Circumspicienti mihi VIR ILLV.
STRISSIME, cuius patrocinio
exiguum hoc opusculum submisisse dedicarem,
varia fluctuantem distrahebant animum, ante-
quam deuota voluntas mea patronum eius sibi
eligeret. Modo enim deterrebat ipsius mate-
riae ad disquirendum substratae momentum,
forte non satis dignum illud summorum viro-
rum personis, modo verecundia et timor dis-
suadebant has studiorum meorum primitias
subiicere oculis eorum, quibus negotiorum et
grauitate et multitudine distentis saepenumero
non molestus esse non potest frequentia homi-

mulo

A 3

num

num ex officio salutantium. Quod idem ne
mihi eueniret, metuendum putassem, nisi
multis rationibus iisque non leuibus animus
inductus esset, vt tutelae TVAE, VIR IL-
LVSTRISIME, cui multis nominibus
maxime devinctum me ingenue profiteor,
commentatiunculam hanc traderem. Auge-
bat hanc fiduciam variarum virtutum fulgor,
quibus ipsam TIBI fortunam obtemperare
TIBI coegisti, quaeque adeo spem faciebant
haud exiguam fore, vt hanc summae obser-
vantiae erga TE meae significationem indul-
gentissime exciperes. Finito igitur iam ante
hös novem annos Academico cursu rationem
studiorum meorum redditurus TIBI ILLV-
STRISIME DOMINE, quem singularis
eruditio ac virtus praestantissima harum rerum
arbitrum competentem designat, hocce opuf-
culum

culum submittere TVAEque Curae fortunam
omnesque vires meas concredere sustineo,
Quamvis enim summarum virtutum TVA-
RVM splendorem clementia atque humani-
tate maxima temperare soles, nec tam laudari,
quam res laude dignissimas gerere cupias, ex-
cellentia tamen illa TVA in Rempublicam
merita celari nesciunt; versatur in omnium
Oculis Corpus Iuris Fridericianum, quo TIBI
exegisti monumentum aere perennius, quod-
que, vt ad omnium civilem felicitatem pluri-
mum facit, ita omnium ore celebratur.

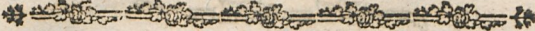
Felix igitur *CELSISSIMI FRIDE-
RICI II.* acuum, quod TVIS TIBIque
similium heroum togatorum illustratur virtu-
tibus! quae felicitas vt sit perpetua ac diuturna,
vtque TV inprimis DOMINE INDVL-
GENTISSIME valetudine firmissima atque
M. Y. O. H. J. S. S. H. inte-

integerrima rerum TVARVM laetissimo flore
consiliorumque saluberrimorum optimo suc-
cessu gaudens ad seram vsque senectutem pro-
veharis, TVORVMque meritorum fructus
vberrimos nunquam non colligas, omnes boni
mecum ardentissimis precibus exoptant. Me
vero, si gratia TVA, cui me meaque omnia
venerabundus committo, frui perpetuo liceat,
vel maxime ea, re esse beatum existimabo

**REVERENDISSIME
ATQVE ILLVSTRISSE DOMINE
DOMINE INDVLGENTISSIME
TVI NOMINIS**

Cultor obsequiosissimus

H. E. S. ab HOYM.

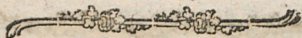
PRAEFATIO.

Quamquam non pauci suas, de hac ipsa re, quam mihi tractandam sumsi, dedere lucubrationes, opus tamen haud supervacaneum me fecisse arbitror, hanc materiam de nouo aggressus. Quaelibet enim res, cum diuersas quasi facies contemplantas praebet, difficile videtur, vno intuitu omnes animadvertere, et de vniuersis satis recte et subtiliter iudicare. Quod si igitur noua, materiae alicui a pluribus iam tractatae, adiiciantur argumenta, frustraneum et inutilem suscepisse laborem existimandus non erit auctor. Plerique Iuris Doctores, e quibus vnum Schwederum *a)* et Berlichium *b)* nomino, nostram hanc materiam ex Iuris Romani Fontibus explicarunt; quare non est, quod miremur, varias, ex hac incongrua Iuris Romani ad consuetudinem Germanicam applicatione, difficultates et confusiones ortas esse. Constat enim Romanos Legislatores Detractum, vt apud nos in vsu est, penitus ignorasse. Nam Dispositionis Augusti, cuius fit mentio in Lege finali Codicis de edicto Diui Hadriani

a) In introduct. in ius publ. parte spec. Sect. 2. Cap. 15. §. 4.

b) Parte 3. Conclus. 52. No. 2.

Hadriani tollendo et in L. 2. §. 4. D. de O. I., qua dispositione diuturnis bellis exhaustum aerarium per vicefirmam haereditatis, legatorum ac donationum partem stabilire volebat, longe aliae sunt rationes: illa non ex solis haereditatibus in alium locum translatis, sed ex omnibus ac singulis soluenda erat, praeterea; vt taceam; illam dispositionem iam Iustiniani aetate abrogatam fuisse *c*). Infelici quoque successu quidam in iure Canonico praecipue in Cap. XIV. X. de Testamentis fundamentum iuris detractiois quaesierunt; sed ipsa verba laudati capituli satis ostendunt, ibi sermonem non esse de hoc iure. Certissimum denique est, quod in commentatione ipsa pluribus ostendi, censum hunc iam ante Ius Romanum in subsidium in foris Germaniae receptum bene notum et in usu fuisse. Tandem etiam Ius inprimis Patrium per plura edicta regia dispersum in systema quoddam redigere studui: quis autem neget, eos, quibus in nostris foris quaestiones huius generis decidendae occurrant aliquantum iuuari posse, si Iuris patrii dispositiones adeas attinentes vno obtutu perlustrare possint. Horum commodis magis etiam consulturus in fine adieci catalogum prouinciarum et ciuitatum, inter quas et nostram patriam sublatum est Ius Detractus. Dabam Magdeburgae pridie Cal. Septbr. MDCCLXXXII.

o ————— o

§. I.

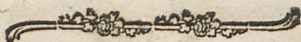
e) Vid, Gotofred. ad L. fin. C. de Edict. Diui Hadr. toll.

§. I.

Domicilii mutationem introducendo detractui occasionem dedisse, inter omnes constat *a*). Ad impediendas subditorum emigrationes nihil convenientius erat, quam ut summi imperii status ac principes subditis non nisi sub lege relinquendae certae partis bonorum solo natali excedere permitterent: quod eo magis aequum videtur, quia alioquin munera reipublicae ac tutelam sui et bonorum suorum gratis percepissent, et iniquum onus census reliquis civibus emigratione sua imposuissent. Et quamvis privatis damnum inferri quodammodo videatur, reipublicae tamen ratio hic insuper habenda erit, quia, quod communiter omnibus prodest, illud, ut honestius, privatae utilitati praefarendum est *b*). Secuti sunt hoc exemplum minores Imperii status, et sic vniuersa quadam

consuetudine obtinuit detractus *c*). Quo autem seculo et anno haec consuetudo initium coeperit, incertum est: omnium tamen dubio caret, illam iam ante seculum decimum quintum obtinuisse, quia Recessus Imperii de 1555. §. 24. eam ut consuetudinem veterem memorat. Nostri in terris iam seculo quinto et decimo obtinuit detractus *d*) et in Ducatu Magdeburgico primum per ordinationem Politiae introductus est *e*).

- a) Plura vide apud Rheez. in Disp. de sarcina emigrantium, qui cap. 3. id multis solidis argumentis ostendit.
- b) L. un. C. de caduc. toll. §. haec autem omnia.
- c) Recess. Imp. de 1555. §. 24.
- d) Vid. die Abditional-Constitution zu der Polizey-Ordnung von Rüstria vom Jahr 1561. Art. XI. vom angeforderten Guth und vom Abzuge.
- e) Cap. 56.

§. II.

Ex quo tempore Recessus Imp. huius iuris exercitium auctoritate sua confirmaverant, Iurisconsulti multis commentationibus hanc materiam explicaverunt, quas prolixè recenser Lippenius *a*). Sed ante seculum XVI^{um} nemo nobis quidem in bibliothecis occurrit, qui hac de re meditationes in lucem ediderit. Plurimi occupati fuerunt in decisione quaestionis, utrum ius detractus ex iurisdictione tanquam dependens ex ipsa iurisdictione, an ex superioritate territoriali originem traxerit, ut Faustius *b*). et Bonhoefferus *c*). inter alios praecipue; cum illis ipsa verba laudati Recessus Imp. *d*). clare potuissent ostendere, illud nec ex iurisdictione nec ex superioritate territoriali fluxisse. Leyserus *e*). enim pluribus ostendit, exerceri illud non posse, nisi ubi usus eius ex obseruantia doceatur, quo cum consentit etiam Mullerus *f*). negandum tamen non erit, principi ut regale minus illud competere, quamquam inde non sequitur, originem ex fonte regalium esse deriuandam. De Vsu Detractus

tractus nostris in terris vnum Thomasius scripsisse uideo g). qui tamen pauca nonnulla atque inprimis explicationem cap. 56. ordinationis Politiae Magdeburgicae hoc de argumento agentis occupauit. Pauca quaedam recensent Strykius h). et Mullerus i). Multi etiam in notione, fundamento, et speciebus detractus dandis discrepant, de quibus Thomasius in modo laudata Disputatione affert exempla, quare haud supervacaneum erit, hac in commentatione in veram notionem, fundamentum ac species Detractus de novo inquirere.

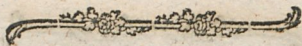
- a) In bibliotheca iuridica et supplementis a Schottio editis sub voce: Gabella, Detractus, Detractionis Ius.
- b) Beweis, daß das Recht der Nachsteuer ein Regale sey, Frankfurt und Leipzig, 1756, 4.
- c) in Disp. qua ius detractus superioritati territoriali vindicatur eius que vera indoles ostenditur, Goettingae 1772
- d) Recess. I. de 1555. §. 24. ibi: Wie es eines jeden Orts von Alters her üblich hergebracht.
- e) Spec. 226. medit. 5. et 6.
- f) Resolut. Marchic. XVI.
- g) de iure detractus ad ordin. Pol. Magd. c. 56.
- h) In usu mod. pand. Tom. 4. L. 50. Tit. I. §. XII.
- i) In practica civili marchica resol. I. vsque XVII.

§. III.

Recte se habet, quod Thomasius reprehendens Ehrenbachium in all. Disp. §. I. dicit, locum habere detractum non solum, ubi bona e territorio alicuius principis in aliud territorium, sed etiam ubi bona in eodem territorio permanentia ex vna tantum iurisdictione in aliam transferantur. Hinc igitur ius Detractus ita definiendum videtur, vt sit facultas Superiori et subdito priuilegiato competens, detrahendi certam portionem de bonis, quae ex eius iurisdictione in aliam transferuntur.

B 3

§. IV.

§. IV.

Varias rationes pro fundando detractiois iure, Iuris Doctores proferunt, ideoque tutissime ibimus, si falsas a veris disiungamus.

§. V.

Ad falsas rationes refero Censum defectum, quam rationem inter ceteros proferunt Cothmannus *a)* et Beckius *b)* porro consumptionem reddituum in alieno territorio, rationem nuperrime a Langio post Rhetzium defensam *c)* in falsarum numerum denique refero veterem servitutem et acquisitionem honorum in Domicilio. Nam quod census defectum attinet, verum fundamentum hoc esse non potest, quia rerum immobilium, quae etiam obiectum detractus praestant, census non deficit, etenim propter possessorum emigrationem non deficit, sed ab iis, qui post eorum emigrationem immobilia haec possident, praestatur: mobilium activorumque ac nominum census etiam non deficit, cum is, qui emigrat, ab iis post emigrationem nihil debet, quia sua persona principi nullo iure subiecta manet. Sic etiam consumptio reddituum in alieno territorio vera ratio detractus esse non potest, quia bona, super quibus principi dominium eminens non competit, non possunt esse fontes reddituum principis: neque magis antiqua servitus atque acquisitio honorum in patria sede pro vero fundamento haberi possunt, quia, quamquam olim in tota fere Germania homines proprii fuerunt plurimi tamen liberi erant, atque hi ipsi iuri detractus obnoxii: denique acquisitio honorum in patria sede similiter vera ratio esse non potest, quia pecunia, qua acquisita erant bona, fuit particula domini possessoris, et non principis domini, detractus autem, ut infra plurimis ostendetur, onus personae tantum, non rebus inhaerens est.

a) in resp. 19. no. 10.

b) Von Raschkeuer und Handlohn, parte I. obs. I.

c) In denen Anmerkungen und Berichtigungen zu Beck's rechtlicher Ab-
handlung von Nachsteuer und Handlohn, Obl. 3. in fine pag. 5. ed.
noviss. de 1781. Rhetzius de sarcina emigrantium c. 3. thes. 2. et 3.

§. VI.

Itaque verius iuris detractiois fundamentum indagandum erit, quod in eo positum esse videtur, quod, qui semel est subditus, semper sit subditus, adeoque iura ex subiectionis nexu proficiscentia nunquam tollat. Ad stabiliendam hanc meam sententiam necesse est, ut quaedam de reipublicae notione praemittam; res autem publica certe nihil aliud est, quam corpus ex coniunctis multorum membrorum viribus compositum. Si consideretur ut corpus, inest illi vis composita, cuius partes insunt in singulis membrorum viribus. Respublica igitur omnes has vires ut dominio suo subiectas considerare potest. Ad vires membrorum reipublicae in specie pertinent bona, in quibus consistit patrimonium reipublicae. Ex his praemissis necessario sequitur, reipublicae horum bonorum dominium, quod apud Publicistas sub nomine domini eminentis venit, competere. Quod dominium, cum in iure de facultatibus subditorum propriis disponendi consistat, sequitur, ut subditus tamquam membrum reipublicae pleno dominia, suarum facultatum carens de suis, si nexum subiectionis tollere velit, neutiquam libere constituere possit. Quod autem detractum Borussiae attinet, omnino dubio caret, Legislatores harum terrarum in eius ordinatione imprimis ad census defectum respexisse cum inter omnes constet, secundum ordinationem Politiae Magdeburgicam a) et edicta regia post illam promulgata, detractum in eo casu, ubi quis domicilium quidem mutat, sed tamen in eadem provincia permanet, aut in aliam quidem provinciam Regi tamen nostro eandem subiectam se confert, penitus cessare.

a) Cap. 56. §. 1. Rescript. regium de III. Mo Maio 1724 et XXmo Aprili, 1758. in collect. edict reg. No. 37. et Rescript. regium ad fiscalem Domin. Vlden de VIII. Mo Jul. 1750 in IVta contin. corp. constit. Marchic. No. 101. Rescript. reg. de XXI. Mo Ian. 1751.

§. VII.

§. VII.

Detraetus sua natura est triplex, vel haereditaris, vel emigrationis, vel venditionis, seu intributionis. His in causis apud nos detraetus in viridi est obseruantia, sed tamen cum aliqua distinctione. Nempe gabella emigrationis, si emigrans vnā tantum prouinciam cum alia prouincia Regi nostro subiecta ratione domicilii mutat, penitus cessat *a*). Gabellae haereditariae duplex est ratio. Redit nimirum res ad hanc quaestionem, vtrum gabella ex haereditate ad subditum ab aliquo, in alia prouincia Regi nostro item subiecta, delata debeat Regi nostro, an personae priuilegiatae, prius illud si sit, iterum gabella cessat *b*). Sed obseruandum, gabellam haereditariam fisco regio iure retorsionis deberi, si haereditas ex iurisdictione regia in aliam iurisdictionem ciuicam deferatur *c*).

a) Vid. rescript. Regium de VIII^{mo} Iul. 1750. Contin. 4. corp. const. Marchic. No. 101. Rescript. de Illmo Maio, 1724.

b) Rescript. reg. de VIII^{mo} Iul. 1750, No. 101. contin. 4. constit. Marchic.

c) Rescript. reg. de XXIX. Ian. 1751. et XX. Iul. 1752

§. VIII.

Ius Detraetus cum ad regalia minora pertineat *a*), sequitur, hoc ius principi territorii competere, aut eos sibi vindicare illud posse, quibus princeps hoc ius concesserit, subditos nimirum priuilegiatos. In Ducatu Magdeburgico magistratibus inferioribus hoc ius concessum est *b*). Sic etiam nobilibus potestas gabellam haereditariam capiendi competit *c*). Saepe etiam princeps ac subditus priuilegiatus simul detrahunt.

a) Knipschild de iure civitatis cap. XX. no XVIII.

b) Cap. 56. §. 3, ordin. polit. magd. per verba: der soll uns Unsern Ante oder der Obrigkeit, darunter er geseßen u.

c) Rescript. reg. de VIII. Iul. 1750, No. 101, Contin. 4. const. marchic. et vid. Scheplitz in consuetud. marchic. libro 3, Tit. 8, §. 5.

§. IX.

§. IX.

Si in prouinciis nonnullis maior gabella exigitur ab iis, qui bona sua in aliud territorium transferunt, nullo dubio caret, huic territorio in casu obuienti competere ius retorsionis, id uero est, potestatem detrahendi tantundem, quantum illa prouincia prius detraxit. Sic in Ducatu Magdeburgico ius retorsionis in uiridi est obseruantia, cui Ordinatio Politiae *a)* auctoritatem suam imposuit. Quo in casu tantum probandum erit, ab altera ciuitate generaliter maiorem gabellam exigi solere *b)*.

a) Vid. c. 56. §. 6. ordin. politiae Magdeburg.

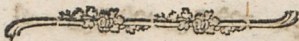
b) Stryck. in Vsu moderno pandectarum, L. 2. Tit. 2. §. 4.

§. X.

Quamquam plurimi Iuris Doctores iam ex dispositione Iuris Communis certas personas e. g. Principum Ministros, Clericos, Professores, Studiosos et alios iuri Detraetus non obnoxios putant *a)*; merito tamen, cum vni Principi aliquem a rigore legis eximendi potestas competat, illi tantum a iure Detractionis immunes haberi possunt, quos Princeps per priuilegium speciale illis concessum nominatim exceptit. Nostri in terris sequentes personae per priuilegium speciale solutione Gabellae non tenentur. Nimirum 1) Nobiles *b)*, 2) Ministri regii *c)*, 3) Ministri Ecclesiae ac Scholarum *d)*, 4) Professores arque officiales Academiae, eorumque viduae et liberi *e)*, 5) Milites, sed tantum in castris degentes, eorumque vxores, etiam Chirurghi exercitum concomitantes *f)*, 6) Conductores bonorum domanialium eorumque vxores ac liberi *g)*, 7) omnes, qui Potsdamum migrant *h)*, 8) qui secundum edictum de Imo Mensis Septembr. 1747 et eius declarationem de Illio Mensis Septembr. 1749 se in prouincias Regi nostro subiectas se conferunt *i)*, 9) Fabricantes in his terris degentes, si illis ex alia prouincia haereditas

C

D.

D. Thalerorum summam non excedens delata sit, sin autem haec summa maior sit, tunc gabella de quanto, quod restat, si summam D. Thalerorum detraxeris, debetur *h*). Personas in Ducatu Magdeburgico iuri Derractus non obnoxias late exponit Ordinario Politiae *l*).

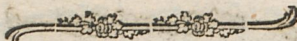
- a) Leyserus in medit. ad Digesta sp. CCCCXXXI. med. I, et seq. Mevius Parte 7. Dec. 28.
- b) Mullerus in practica civili marchica, Resolut. 7, qui originem huius privilegii fusc exponit.
- c) Ordin. Pol. Magdeb. cap. 56. §. 8. Mullerus citato loco, Resolut. 4.
- d) Ordin. eccles. de. 1739. c. 22. §. 7.
- e) Privileg. academ. Frideric. de IV. Sept. 1697. §. 4.
- f) Rescript. regium de XXII. Aug. 1735. quod in Ducatu Magdeburg. XVto mens. Ian. 1736. publicatum est, et eius declaratio de XXXmo mens. Nov. eiusdem anni P. 3. p. 494. Corp. const. marchic. No. 222. et No. 223.
- g) Sed conductorum propinquitate proximi non sunt immunes, neque conductores, qui per decennium praedia conduxerunt et facultates acquisiverunt; per Rescript. regium de XXIII. Ian. 1763. in collect. edict. de Anno 1763. No. 38
- h) Per privileg. de XXVI. April. 1737.
- i) Rescript. regium de IV. Febr. 1755. et de XVIII. Dec. 1766. Sed de hoc privilegio dantur tres exceptiones, primo, si facultates, quas Coloni secum apportaverunt, cum bonis acquisitis sic confusae sint, ut nulla separatio locum habeat per Rescript. regium, de XIX. Jun. 1774. Secundo si Colonorum haereditates ad externos collaterales aut heredes testamentarios redeant, nam hoc de casu edictum non loquitur; tertio denique, si ad venae tunc temporis, cum in his terris domicilium constituebant, immunitatem sibi non prospexerunt, quia secundum edictum de 1mo Septembr. 1747. hoc commodo frui non possunt, nisi illis eo tempore sit promissum aut advenae hoc sibi sint pacti.
- k) Per Rescript. regium de XXXI. Aug. 1732.
- l) Cap. 56. §. 8.

§. XI.

Cum de bonis Subditorum detractus competit, tam mobilia, quam immobilia iuri Derractus sunt obnoxia, Quam
ius

ius detractionis ex onere subiectionis deriuandum fit, quam veram iuris detractus esse rationem §. VI. ostendi, quaestio controuersa decidenda erit; vtrum de actiuis extra domicilium defuncti in domicilio defuncti detractus Principi competat? De mobilibus extra domicilium defuncti sitis res clara est, et nullo dubio caret, quin de illis regulariter *a)* in foro domicilii defuncti detractus Principi competat: nam mobilia sequuntur forum domini *b)* ideoque Principi, cuius subditus fuit defunctus, de illis detrahendi potestas competit. Sed hic tantum quaeritur: an nomina extra domicilium defuncti exigibilia detractui in domicilio defuncti sint obnoxia? Mihi quidem affirmanda videtur quaestio, quamquam plurimi Doctores dissentiant *c)*. Pro hac mea sententia sequentes rationes sufficient. Nomina non adhaerent loco sed personae creditoris, vti late exponit Berlichius *d)* neque loco circumferuntur. Porro secundum Ius Romanum aes alienum non eius est loci, vbi ea existit, sed haereditatis et vniuersarum facultatum *e)*, ideoque cum creditor defunctus fuit subditus domini domicilii, nequiquam huic abneganda erit potestas detractum exigendi. Altera quaestio controuersa haec est, vtrum de immobilibus defuncti testatoris alibi sitis in foro domicilii detractus competat? In decisione huius quaestionis videndum est, vtrum defunctus possessor ipse bona illa acquisierit, an vero vt bona auita possederit. Prius illud, si fit, foro domicilii detractus addicendus erit: nam immobile illud re vera surrogatum pecuniae numeratae est, et sicut detractus de hac foro domicilii competit, sic etiam de immobili alibi sito primo a defuncto subdito acquisito. Sed posterius, si locum habeat, si nimirum immobile bonum alibi situm auitum defuncti fuit, merito potestas detrahendi foro rei sitae, si haeres illud vendat, competit *f)*. In Ducatu Magdeburgico secundum ordinationem Pohtiae *g)* tam de mobilibus, quam de nominibus extra defuncti domicilium exigibilibus gabella praestanda est, quod fuse exponit Thomafius *h)*.

a) Exceptio a regula est, si haeres mobilia alibi sita in forum domicilii transferri velit, tunc secundum observantiam quarundam civitatum
 foro

- foro rei sitae gabella detractionis eidem debetur: vide Lamm, in coment. de gabella detractionis et emigrationis etc. §. 13, et Heinrich Arnold Lange in den Anmerkungen und Berichtigungen zu Beck's Abhandlung von Nachsteuer und Handlohn, p. 1, cap. VII, obs. VII.
- b) Mevius parte V. Decif. 165. no. 2. et Berlichius parte 2 Concluf. 52, no. 68, qui solidis rationibus hanc materiam exposuit.
- c) Schultes in addit. ad Modestini Pistor. p. 2. quaest. 124. no. 124. seq.
- d) Parte 3. Concluf. 52. no. 79. seq.
- e) L. 50. §. 1. D. de iudiciis. Hanc nostram sententiam nuperrime etiam defendit Watherus in dem System der Abzug, Berichtig, Keit. §. 31.
- f) Plura hac de re vid. apud Langium in den Anmerkungen und Berichtigungen zu Beck's Abhandlung von Nachsteuer und Handlohn, p. 1. cap. VII, obs. VIII, no. 8.
- g) C. 56. §. 6. ibi Das der Abziehende den zehnten Pfennig seiner liegenden Gründe, wofern dieselben über 100 Gulden würdig, erlegen solle. Dubium aliquod per verba liegende Gründe oriri possit, an hic locus tantum de immobilibus intelligendus sit, cum sub voce liegende tam mobilia quam immobilia intelliguntur in sensu iuridico, merito legislator etiam mobilia comprehendit. Thomafius in Obs. select. de iure detractus §. 28. Et cum etiam nomina sub voce omnium bonorum comprehenduntur, etiam ex loco allegato recte concludi potest, detractum de nominibus alibi exigibilibus, in Ducatu Magdeburgico principi nostro competere
- b) de iure detractus §. 28. et. 31. De eo, quod in Marchia hoc in casu observantiae est. Vid. Mullerus in practica civili marchica Refol. 10.

§. XII.

Vbique fere in Germania receptum est, vt in detractus computatione ad bonorum, quae euehuntur, pretium et quidem tantum ad illud, quod tempore aestimationis, cum euehuntur bona habent a) respiciatur. Saepe etiam pro personis, quae bona euehunt, et locis, in quae transportantur, computandi rationes variant b). In Ducatu Madgeburgico secundum dispositionem Ordin. Polit. ad pretium illud, quod tempore acquisitionis bona habuerunt, respicitur c). Sed portio

portio detractionis non ubique est eadem, variat et ipsa pro locorum diuersitate. Sic in Marchia secundum Ioachimi III. Electoris constitutionem de 1540. detrahitur decima quinta *d)*, plerisque autem in locis, vti in Palatinatu et Electoratu Rheni, vt et in Principatu Anhaltino, Nassouio, nec non Francofurti ad Moenum, Lubecae, Hamburgi, Bambergae, Eßlingae decima, in aliis locis tertia vel quarta, vel etiam plus minus obseruatur *e)*. In Ducatu Magdeburgico Ord. Polit. decimam constituit partem *f)*.

a) Gaill. obs. 201. no. 2.

b) Carpov parte 2. Const. 12. def. 9. Rhetzius de sarcina emigrantium c. 4. §. 6.

c) C. 56. §. 3.

d) Scheplitz in Consuet. Marchic. p. 3. T. 8. §. 4. no. 1. 2. 3. Kohl in Constit. Marchic. 3. quaest. 20. no. 3. 4. Quibus in casibus autem in ipsa Marchia haec portio variat. ostendit. alleg. Scheplitz p. 3. T. 1. §. 6. no. 4. vti etiam citatus. Kohl 3. qu. 20. no. 15.

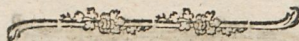
e) Befold, Thef. practic. voce vom Abschoß. Carpov p. 3. Const. 38. no. 1. *f)* C. 56. §. 3.

§. XIII.

Vti gabella duplex est, vel emigrationis vel haereditaria, quando quis haereditatem alicunde sibi delatam ad Lares domicilii transferre cupit, tempus exigendi detractum duplex hinc nascitur, statim scilicet praestandus est detractus, quando quis emigrat, vel quando haereditas transfertur.

§. XIV.

Quando tertius aliquis a primo acquirente et emigrante emit mobile aut immobile aliquid; vel haereditatem alio delatam, tunc saepe quaestio nascitur, vtrum primus acquirens an vero tertius possessor iuri detractus sit obnoxius? Vtroque in casu tertius possessor a iure detractus immunis pronuntian-

dus viderur, et quidem ex hac ratione; quia detractus per se ius personale est, non reale: nam verum eius fundamentum, vt in §. 6. ostendi, hoc est, quod semel subditus semper maneat subditus, et per mutationem domicilii aut bonorum in alium locum translationem ab onere subiectionis immunis non fiat, adeoque non propter bona tertio vendita, sed propter personam scilicet venditoris detractus exigatur. Tertius ille bonorum possessor aut nunc demum fit subditus, aut iam olim subditus bona acquisiuit. Neutro in casu eum ad praestationem gabellae obstrictum esse mihi persuaderi patiar. Primo enim vt forensis in territorium venit, ideoque illi oneri non potest esse subiectus, secundo autem in casu nihil esset iniquius, quam censum deductionis petere ab eo, qui nihil exportat, vel ad gabellam emigrationis praestandam cogere illum, qui nec emigrat, nec bona ex vno territorio in aliud transfert. Venditor solus tenetur de pretio ex re vendita redacto et exportato praestare detractum, vt in speciali commentatione solidis rationibus demonstrauit Lammius *a)*.

- a)* de Gabella deductionis vel emigrationis nisi pretium ex re vendita redactum ex vno territorio in aliud territorium de loco ad locum transferatur, in specie pretio rei venditae nondum soluto sed in loco rei sitae apud emtorem adhuc permanente non detrahenda tum Romano tum Germanico iure. Vinariae 1751. §. 7. et 8. ibique allegatus Clafen,

§. XV.

Causas quod attinet, in quibus ius detractus cessat, tres sunt, nimirum praescriptio scilicet quadragenaria *a)*, pacta et reuersales *b)* et denique, si subditus haereditatem ab extraneo sibi delatam subdito alii cedit *c)*.

- a)* Lis est inter Doctores, quot annos requirantur ad praescribendum detractum, sic Mevius in Decis. p. 2. Decis. 163. et Lyncker Vol. I. resp. 33. no 5. quinque, alii vt Wernher in observ. forens. Vol. I. obl. 369. triginta annos ius detractus amissum esse putant. Sed cum actio

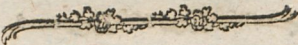
actio haec fisco competat, et haec actiones lapsu quadraginta annorum expirant per legem 4 C de praescript. mihi potius eorum opinio amplectenda videtur, qui quadraginta annos ponunt.

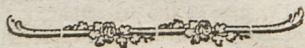
- b) Nullo dubio caret, quin talia pacta stent firmo ralo; sed si quis paciscentium contra talia detractum exercet, alteri ius retorsionis plene competit, cuius rei exemplum praebet Lynker in Decis. Cent. 10. no. 943. Sic in his terris eiusmodi pacta cum exteris sunt inita, de quibus in fine commentationis.
- c) Cessante enim causa cessat effectus, hic autem nihil bonorum exportatur. Langius quidem putat in annotationibus ad Beckii Commentationem de detractu in lingua vernacula conscriptam Tom. I. c. 13. in all Beckii commentatione, extraneum hoc in casu non esse immunem a detractu. Sed me Hercule, nescio quid homo sibi velit, et quomodo possit exigere ab illo detractum, qui nihil exportat, ipse Langius rationem introducendi detractus exportationem bonorum esse: laudata Beckii Commentatione Tom. I. c. 1. obs. 1. claris verbis contendit, et hic suae ipse causae adversatus, extraneum, qui haereditatem subdito cedit oneri detractus subiectum esse vult. Si haec, fundamentum iuris detractionis bonorum exportationem esse et extraneum, qui haereditatem subdito cedit, oneri detractus subiectum esse, non contraria sint, nescio, quid contrarium sit. Certe oblitus est Langius quid de ratione introducendi detractus in annotationibus ad Beckii commentationem adjectis, quae saepe iterum alias annotationes desiderant, dixerit, et sic virum brevis memoria excusat.

§. XVI.

Expositis nunc iis, quae partim ad generalia partim ad specialia doctrinae nostrae pertinent, nihil restat, quam vt promissum, quod in praefatione dedi, exsoluam, et prouinciarum, quibuscum nostris in terris detractus sublatus est, vel non, mentionem faciam, quod sequentibus in paginis, praemissis antea quibusdam generalibus, ad detractum in his terris pertinentibus faciam.

 DE
 PROVINCIIS ET CIVITATIBVS
 QVIBVSCVM
 PER EDICTA REGIA
 DETRACTVS VEL SVBLATVS EST,
 VEL
 NON SVBLATVS EST

§. I.

Generalia.

Ad Generalia, quae detractum nostris in terris attinent, refero, 1) si exteri principes contendant detractum locum non habere, sine scientia Regis nihil fieri debeat *a)*, 2) ubi gabella haereditaria est praestanda, inuentarium edendum est *b)*, 3) iudicium, quod in conscriptione Inuentarii videri, aliquam rem detractui esse obnoxiam, magistratui hoc notificare debet *c)*, 4) de haereditaribus exteris obuientibus, sine distinctione, siue detractus sit sublatus siue non, ad Regem fieri debet Relatio *d)*; lis de detractu praestando inter praefecturas vel inuicem inter se vel cum Ciuitatibus et Aeriis orta a Camera Regia decidenda est *e)*; in Marchia noua autem hoc ad forum Regiminis pertinet *f)*, 6) bona sunt taxanda, sed hoc tantum in Ordinatione Poliviae Custrina ordinatum est *g)*.

a) Corp.

- a) Corp. Const. March. IV. 193. 194.
 b) Corp. Const. Marchic. VI. 1. 137. 141. 565.
 c) Corp. Const. March. II. 1. 796.
 d) Corp. Const. Marchic. Cont. I. 307. lit. B.
 e) Corp. Const. Marchic. Contin. IV. 260.
 f) Corp. Const. Marchic. Cont. I. 330.
 g) Corp. Const. Marchic. I. 13. 34.

§. II.

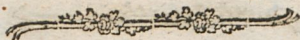
*Tabula Prouinciarum ac Ciuitatum quibuscum
 per pacta detractus vel in totum vel in tantum sub-
 latus est in nostris terris.*

1) Terrae Hassio Cassellanae inclusa Hanouia sine distinc-
 tione vtrum gabella sit emigrationis an haereditaria, excep-
 ptis tamen Iudaeis in vtrisque terris a), 2) Nordhufa b),
 3) Hildesia, qua hanc prouinciam non vniuersaliter, sed tan-
 tum cum principatu Halberstadiensis sublatus est c), 4) Ter-
 rae Brunswico Luneburgicae d), 5) Polonia, sed tantum
 cum Marchia noua sublatus est e), 6) Terrae Megapolitanae
 sed tantum cum Marchia f), 7) Terrae Hannoveranae g),
 8) Saxonia tantum qua personas nobiles h) et denique 9) cum
 Batauis sublatus est i). Sed in his casibus ad Regem fieri
 debet relatio k).

- a) per Rescript. Regium d. d. XXIII. Ian. 1756. Nov. Corp. Const.
 Marchic. T. 2. p. 22.
 b) per Resolutionem, quam Regimen Halberstadiense d. X. Febr. 1756
 accepit T. 2. Corp. Const. Marchic. p. 107.
 c) Vid. T. 2. Const. Const. Marchic. p. 107.

D

d) Vid.

- d) Vid. T. 2. Corp. Const. Marchic. p. 107.
 e) per Rescript. d. d. XIII. Febr. 1749, quod postea de novo confirmatum est per Rescript. d. d. XXVI. Nov. 1764. Corp. Const. Marchic. T. 3. p. 3.
 f) Vid. T. 5. Corp. Const. Marchic. Contin. II. p. 140. per Rescript. d. d. XIII. Ian. 1753.
 g) Vid. T. 6. Corp. Const. Marchic. Sect. 2. p. 43. et 461.
 h) Vid. T. 6. Corp. Const. Marchic. Sect. 2. p. 255. et 273.
 i) Vid. T. 6. Corp. Const. Marchic. Sect. 2. p. 389.
 k) Vid. Contin. I. T. 6. Corp. Const. Marchic. p. 310

§. III.

De Prouinciis et ciuitatibus quibuscum detractum non esse sublatum ex edictis regis constat.

Longe plures sunt Prouinciæ ac ciuitates inter quas et nostras terras detractus non est sublatus. Nimirum 1) Kilonia a) 2) Lauenburga, b) 3) Rudolstadtium, c) 4) Terræ Anhaltinæ, d) 5) Livonia e) 6) Sondershufa f) 7) Alsfatia, g) 8) Bremenfes, h) 9) Holfatia, i) 10) Dantiscum, k) 11) Francofurtum ad Moenum, l) 12) Terræ Verdenfes, m) 13) Dortmundium, n) 14) Polonia excepta noua Marchia, o) 15) Hamburgum p), 16) Wormatiensfes q), 17) Codania r), 18) Anglia s), 19) Wernigeroda t), 20) Wusterhufa u), 21) Saxonia qua perfonas ciuicas v), et denique Seruista w),

- a) Vid. Tom. 2. Nov. Corp. Const. Marchic. p. 14.
 b) Vid. Tom. 2. Nov. Corp. Const. Marchic. p. 238. No. 19.
 c) Vid. T. 2. Nov. Corp. Const. Marchic. p. 43.
 d) Vid. T. 2. Nov. Corp. Const. Marchic. p. 167.

e) Vid.

- e) Vid. Tom. 2. Nov. Corp. Const. Marchic. p. 182.
 f) Vid. Tom. 2. Nov. Corp. Const. Marchic. p. 227.
 g) Vid. Tom. 2. Nov. Corp. Const. Marchic. p. 238. No. 19.
 h) Vid. Tom. 2. Nov. Corp. Const. Marchic. p. 238. No. 18.
 i) Vid. Tom. 2. Nov. Corp. Const. Marchic. p. 238. No. 18.
 k) Vid. Tom. 2. Nov. Corp. Const. Marchic. p. 274.
 l) Vid. Tom. 2. Nov. Corp. Const. Marchic. p. 294.
 m) Vid. Tom. 2. Nov. Corp. Const. Marchic. p. 238.
 n) Vid. Tom. 2. Nov. Corp. Const. Marchic. p. 355.
 o) Vid. Tom. 2. Nov. Corp. Const. Marchic. p. 262.
 p) Vid. Contin. IV. Corp. Const. Marchic. p. 77. 78. 177.
 q) Vid. Contin. IV. Corp. Const. Marchic. p. 89. 90.
 r) Vid. Contin. IV. Corp. Const. Marchic. p. 153. 154.
 s) Vid. Tom. VI. Corp. Const. March. Sect. 2. p. 435.
 t) Vid. Tom. VI. Corp. Const. Marchic. Sect. 2. p. 497.
 u) Vid. Tom. VI. Corp. Const. Marchic. Sect. I. p. 137.
 v) Vid. Tom. VI. Corp. Const. Marchic. Sect. 2. p. 431.
 w) Vid. Tom. VI. Corp. Const. March. Sect. 2. p. 413.

TANTVM.

Ku 1584 f

UNIVERSITÄT

nc

Hi 1584 1/2

ULB Halle
005 366 47X

3

mc

185774

H. E. S. A B H O Y M

REGIMINIS MAGDEBURGENSIS REFERENDARIUS,

387

DE

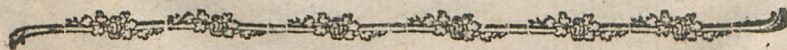
IVRE DETRACTVS

IN GENERE ET IN SPECIE

SECVNDVM

LEGES PRVTENICAS.

Hi
1584 f.

ROSTOCHII et LIPSIAE,

APVD IOH. CHRIST. KOPPIVM. 1783.

